

רבינו הנגאל ד:

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

מסורת הש"ס

6 [מכות ב: א:] ב [סע] א [ויקרא כד: ד] ר' רבי-ל וי"כ אמרי לא דיק קמא, 8 [פי' לפי כ. חוסי דיה ולא זה].

תורה אור השלם
1. בקראת אש הקטיים מים תבעה אש להודיע שמך לזרעך כשמאכדס מן העולם: מי כסיב מים נעשו. לשון רביס ליהיב משמע למכעה אמרי קאי אשן מעכעעין את האש: **תבעה אש כסיב**. למשמע שהאש מעכעעע המים למכעה לשון יחיד ולשון נקבה: **פרושי קא מפרש**. המכעה זה ההעבר: **דאית ביה פרסי**. אן ורגל וקרן לא קחשיב דכתמיין לא קמיירי: מאי לא זו וזה. דקמי ממני אשור ומכעה לא זה זה שיש בהן רוח חיים ואי מכעה היינו אש מי אית בו רוח חיים: **אבות**. קרי להן דכתמיין קמרא: **שומר חנם**. מיב בפשיעה והשאול מיב אפילו באונסין ושוכר ונושא שבר מיביס בגניה ואכירה וכיש בפשיעה וכולוה כמיני דמני כפרק השואל כנכח מליעא (דף ז'): פשרה ראשונה נאמרה בשומר חנם שניה בשומר שבר שלישי בשואל הלכן אבות ניעה ולקמן (ה) דעי מאי ניעה מולדות: נוק. החובל כחבירו ונותן לו מה שהוא שור עכשיו פסות מבחילה: **לער**. אומדין כמה אדם העומד ירו ליקצן עיי חרב רועה יתן כדי שיתקצן לו עיי קס דלית ליה זכר כולי האי: ורישו ושפס ובושט. כולהו יליף מקראי כפרק החובל (לקמן דף פה) וכיון דכמיני אבות ניעה: כל הך דרי אשעיאי הוא עלמא מיין דהך ד' שומריס הן עלמס היוקי האילי ולא שמירי כלאו ובעקין דאויק גופו לא קמיירי ממני: **אלא לרב**. דלמר מכעה זה אדם הואיל ומיירי תנא דממני ליתני הוי: **סנה אדם**. מכעה דממני: **סנה אדם דאויק שור**. כלומר נקי ממון דהא מכעה דומיא דבזבז קמיני ובזבז לא מיירי כנאיק אדם דרחמנא פטריה לגמרי דמניא לקמן (דף נג:) שור ולא אדם חמור ולא כלים ואדם דאויק שור היכא כתיב דקרי ליה אב דכתיב:

הגהות מור"ב רנשבורג

א [ר"י דיה ומנאק ומי ספספו בין נפך זונק זו דלא קחמירי. עיי פי יהפס:]

ואימא טבעה זה הפיס. פי' כיון דקרא לא דייקי לא כמר ולא כמר וא"ל וזוהי מים מיס כצורה וי"ל מושאל וכן הוא צורה וזוהי מים על פני חזות ואע"ג דשילת צעיריה כצורה איירי מ"מ מים נמי משמעי מיניה מדאפקיה רחמנא

כמה כלשון שילת ולעיל דעבי במאי מוקמיין לה לא מלי מוקמיין במים דכי נמי מוקמית במים אית לן לאוקומי במיני דשור מדכתיב צעירה וז"ל והני מים ה"ד אי דמשקיל עליה בקרא דמיא וכחך כלשון כמו הוא ואי כחך שני גרמא כעלמא הוא כדלמריין דהנשפטין (סנהדרין דף טו:) וי"ל דמיירי כחך שני וקמ"ל דכחך שני נמי חיוב א"כ כמר דנמו ולא דמי לבזבז כגון פותקין ביבומין ללקמן (דף ל.) ואע"ג דלמי כמה הלא הוה אמינא דאלטערין לכתבו לחייב כלים דמכור לא הוה שמעיין והוה מלי למיפוך מאי לא זה זה שיש בהן רוח חיים יחיד ומאי רוח חיים אי הוה כתיב מי בבעי. הני כתיב נמי נכחו כי מיתוקמא ממני' במים דמי קמני נכעה מדדיק לעיל (דף ג:) גבי אן וי"ל נכעה שייך לאקשיי אלף גבי אן דליתני נכעה דהשן עלמא נכעה דמכעה משמעה מגלה (דבר אחר שהיה מוכסה) אלף במים שייך שפיר לישראל דמכעה שהמים רוחתים קרויים מעכעעים: **שלושה עשר** אבות ניקין. ודיניהם י"ב דשוכר כשומר שבר הוי או כשומר חנם הוי: **שובר חנם והשואל**. שומר חנם פטור מן הכל חוץ מן הפשיעה ושאל חייב בכל מן ממתת ממתת מלאכה ונושא שבר חייב בתקלת בגניה ואכירה ופטור באונסין לכך נקט לכו כזה הסדר ולא קסדר שנכתב בפרשה: **תרי** גווי אדם. וא"ל כיון דמני תרי גווי אדם אדם ליתני נמי ג' אבות בשור הקרן והשן והרגל וי"ל דניחא ליה לכלול כולם בשור כמו מנא דממני: **ועדים** וזמני. פירש ריב"א דאפילו שילס על פי העדים וזמנין מיביין דלא שייך בנמון כאשר זמס ולא כאשר עשה דאפשר כצורה וי"י מפרש דלא לרין להאי טעמא דגבי ממון מחייבין להו נקי' דגבי ממון עושין מן הדין והא

הבא נמי תני אדם שמירת גופו עליו מתקף לה רב מרי ואימא מבעה זה המים כרתיב יבקדוח אש המסים מים תבעה אש מי כתיב מים נבעו תבעה אש כתיב מתקף לה רב וביד ואימא מבעה זה האש דכי כתיב תבעה באש הוא דכתיב אי הכי מאי המכעה וההבער וכי תימא פרושי קמפרש אי הכי ארבעה שלשה הווי וכי תימא תנא שור דאית ביה תרתי אי הכי לא זה זה שיש בהן רוח חיים אש מאי רוח חיים אית ביה ותו מאי כהרי האש: (6) תני רב אושעיא שלשה עשר אבות ניקין שומר חנם והשואל נושא שבר והשוכר נוק צער וריפוי שבת ובושת וארבעה דמתני' הא תליסר ותנא דין מ"ט לא תני הוי בשלמא לשמואל בבין ממון קמיירי בנוקי גופו לא קמיירי אלא לרב ליתני תנא אדם וכל מילי דאדם ולר' אושעיא נמי הא תני ליה אדם תרי גוויי אדם תנא אדם דאויק אדם ותנא אדם דאויק שור אי הכי שור נמי ליתני תרי גוויי שור ליתני שור דאויק שור וליתני שור דאויק אדם הא מאי בשלמא אדם דאויק שור נוק הוא דמשלם אדם דאויק אדם משלם ארבעה דבריים אלא שור מה לי שור דאויק שור מה לי שור דאויק אדם אידי ואידי נוק הוא דמשלם והא שומר חנם והשואל נושא שבר והשוכר דאדם דאויק שור הוא וקתני תני הויקא דבידיים וקתני הויקא דמביילא יתני ר' חייא עשרים וארבעה אבות ניקין חשלומי כפל וחשלומי ארבעה וחמשה וגנב וגזלן ועדים וזמנין והאונס והמפתה ומציא שם רע והמטמא והמדמע והמנסך והני תליסר שם רע ועשרים וארבעה ורבי אושעיא מאי טעמא לא תני תני הני בממונא קמיירי בקנסא לא קמיירי גנב וגזלן דממונא הוא ליתני הא קתני ליה שומר חנם והשואל ורבי חייא נמי הא תנא ליה שומר חנם והשואל תני ממונא דאתא לידיה בהיתירא וקתני ממונא דאתא לידיה באיסורא עדים

גופו עליו. ואחיקי רב מרי ואימא מבעה זה מים כרתיב מים תבעה אש. ודחי ליה מי כתיב מים נבעו תבעה אש (כתוב) כלומר תבעה מלאכה אש היא. ואקשי אי הכי אימא מבעה זה האש ונתת לא עמרה. תני רב הרשעיא י"ב אבות ניקין שומר חנם והשואל כו' בשלמא לשמואל דאמר מבעה זה השן אמר לך ממני' בנוקי כסוטי מיירי בנוקי גופו לא מיירי אלא לרב דמפטח מבעה זה אדם הוה ליה לכתבי הני י"ב כמתני' ומפורק רב תנא מבעה שומרו אדם וכלל בו כל נוקי אדם ורוב השעיא תנא כמתני' אדם דאויק שור כרבים הוהו משלם נוק והור תנא אדם דאויק אדם ושלם ר' רבירי והוויק (רש"י) (אדם דאויק שור) דמיילא. תני ר' חייא כ"ד אבות ניקין חשלומי כפל וחשלומי ד' הוי וגנב וגזלן וכי פי' הפרמע

ומכא נפש בהמה ישלמה: **בשלמא אדם דאויק שור** כו'. וכוון דלא דמי חייבניה להדדי תני להו בתרתי: **אדם דאויק אדם**. כגון ה' דכריס דחובל בחבירו ולקמיה פריך הא ד' שומרין דרי' אושעיאי אדם דאויק שור הוא: **וקסני**. רבי אושעיאי: אבות דממני הויק דכריס הא

ד' שומרין הויק דממניא: חשלומי כפל. אם המלא תמלא בידו הגנבה [שמות כב]: **חשלומי ארבעה וחמשה**. בטובה ומוכר: **וגנב**. שמלש ע"פ עלמא ואינו משלם כפל אלף קרן כלבד וכגון שהויה מעלמו דמורה בקנס פטור כדלמריין אשר ישיעון אלהים ישלם שנים [שם] והיינו קנס ואמריין בפ' מרובה (לקמן דף כד:) פרט למרשיע את עלמו: **וגזלן**. נמי אב הוא דכתיב והשיב את הגולה אשר גזל (ויקרא ה): **אונס** ו**מפסה**. כתיב חמשים כסף כתיב באונס (דברים כב) ובמפתח כתיב (שמות כב) כסף יסקל כמוהו הכתובים כמותר בחולים של אונס דהיינו חמשים כסף: **מוציא שם רע**. כתיב ועשאו אותו מאה כסף (דברים כב): **מטמא**. מרומה: **מדמע**. מרומה בחולין: **ומנסך**. יין לע"ו ובתמ' גיטין (דף נג:) מפרש אתמאי לא קס ליה דברעה מיניה. מטמא מדמע ומנסך לא כתיב בהדיא ופשיה הוה אבות שככלל נוק הן וזק ממון כתיב בתורה (ויקרא כד) מכה נפש בהמה ישלמה. ומנסך את היין ליכא למימר אי שניסכו בין נסך שורק בו דלא קחמירייה ולא מירי דהא מוצין ליה בר מדמי יין נכך שבו ומטמא שמגיע שרץ בתרומת הין דאפסדה מיניה: **גנב**. המודה בתולמו ומגזלן דלא משלמי אלא קרן ליתני: **סנה ליש שומר חנם והשואל**. דהסס נמי שייך גניבה כגון שטען שנגנב הימנו והרי היא בידו ואמריין כפרק מרובה (לקמן דף נג:) דטוען טענת גנב כגנב וטוען טענת גזלן כגזלן. והא דנקט הכא והשואל לאו דוקא דהא לא משכחת ביה דכפטר לא בטוען טענת גנב ולא בטוען טענת גזלן שהרי הוא חייב ככולו: **דאשא לידיה בהיתירא**. שומר חנם אע"ג דהשתא טוען טענת גנב שנגנב הימנו מיהו מעיקרא כי אחא לידיה בהיתירא אחא לידיה באיסורא: **עדים**